

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine
professoris**

De Tempore Hyemales

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Feria. ii. post. ii. d[omi]nica[m] aduent[us].

urn:nbn:de:hbz:466:1-30599

meant, diuinitatem hō nō ne gaudeant. Diuinitas eīm sine gaudio videri nō pōt. Loḡcēt tñ dānati diuinitatē ch̄i nō p̄silio nē sed per effectus, vt dicunt docto. Qā tū aut ad oēs generaliter tam reprobos q̄ malos supnaturaliter fiet vt ita eū v̄deat et audiant q̄ erunt a remortis sic p̄ inquit. Q̄ntus pauro: quā horror: quant̄ re proborū dolor Greg. Hor̄z pauro: q̄s ex plieit cū contigerit miseriis culpas suas z intra se cernere z an se iustū iudicem vide re. Logita o pētor̄ miserrime c̄terribilia sunt hec. Logita inq̄ q̄dū habes tps re sp̄ciendi. Logita attentissime q̄si tā p̄ ocu lis cernens hanc iudicij dispositionē quaz pculdubio tu aliqui videbis. sed tunc iāv̄ tra tps penitendi nō habebis. Q̄ iterū q̄ terribile erit reprobis videre facē iudicis ch̄i. Facilius esset mille fulmina sustinere q̄vultū eius mansuetudis plenū: nob̄ s̄t aduersantē videre. Exemplū. Innocētes z h̄gines. s. Joannes euā gelista z daniel viso vñico angelo tanq̄ mortui ceciderū. vt br̄ Apo. iet Dan. xv. Cum tñ yenerēt angeli ad eoz p̄solationē. Quid ḡ facient in iudicio pētor̄ miseri videntes tot angelos tot sanctos astantes ad eoz p̄dēnationē z sup̄ oia videntes eternū iudicē ir̄ reuocabile maledictionis sniam z eos p̄f rentē. Etere quilibet poterit dicere illō ps̄ Timor et tremor venerunt sup̄ me z p̄te me rēnebre.

DRo tertio art. Audistis z. Lertis. / explicable erit reprobis horor viderē facē iudicis z q̄ne humaces fuere. Nā fm̄ iura. Inobedientes z rebelles mā datis principis morte digni sūt. vt ptz. ff. de re militari. l. Deserto. S. bello. Et iū pra diuinū oraculū. Contumacia parentis morte luit. vt br̄. lxxxv. dist. c. Non satis. Logita quanta esset angustia atq̄ vere cundia si velis noli adductus sis coram pncipe sniam mortis recepturus ab ea pro tua rebellione z pditione: multo maḡ co ram eterno iudice z. Qm̄ vt habeat. Dathei. x. Ipe est q̄ pōt animā z corpus mittere in gehennā. Ideo bene br̄. Heb. iiiij. Horrendū est occidere in manus dei viuētis. Audite itaq̄ q̄ predicabat Joannes phariseis. Darrh. iiij. Progenies viperarū quis ostendet yo. su. a ye. ira. Facite er

go fructus digno penitentie. Hunc ergo penitentia diligenter agam z ira dei placare studeam z sic iuxta qđ in principio dixim. Per patientiam z p̄solationem scripturaz sp̄enti habeam.

Sc̄ria. ij. post. ij. dñica aduent

Hora est laeti

Hoc patientie z solatiū det vobis idipm sa. in al. fm̄ iesuz ch̄im vt vñani. vno. ore. ho. de. et pa. dñi nři ielu ch̄i. Ro. xv. Hora est vt a somno surgat. vt deus patientie et solaciū z. In quibz apl's p̄mo ostendit sui cordis affectiūam dulcedine: cū dicit. Deus nūt pa. z so. patientie in aduersis: z solaciū post tribulationē det vobis idipm sapere. i. meū desi derando mutuū. pfectū. Sc̄do sūe affectiūam confirmatiū certitudinē: cū dicit. fm̄ iesum ch̄im. M̄m doctrinā eius que est certissima. Tercio sūe intentiōis regulatiū rectitudinē: cū dicit. vñani. z. Propter p̄mū dicebat Phil. j. Testis est mihi deus quo cupiam vos oēs in vis. iesu ch̄i. Propter sc̄do dicebat petrus ad dñm. Joā. vij. Erba vite etiē habes. De tertio. j. De. iiij. In omnibz honorificet̄ deum p̄ iesuz ch̄im dñm nřm. Salutatio. Hora ē z. Tres articuli.

DRo p̄mo. An somnus ignorantie excuse ne grauitatē peccati: Q̄, nō. su p̄illud Ro. ij. An ignoras z. Dicit glosa Ambroſij. Grauissime peccas q̄ ignoras. Contra. Ignorantia causat inuoluntariū. vt dicit. Obs. iij. Eth. igit z. Reſpondet Durand. in. q̄. sen. dis. xxij. Ignorantia pōt se h̄re ad actū pēti dupl̄r. cauſaliter vel concomitant. Aufaliter q̄n nō ignoraret nō faceret. Concomitant q̄n ali quis est ignorans z nihil min⁹ faceret si nō ignoraret. Primo mō d̄r aliq̄s agere ignorans z p̄ ignorantia: vñ absente ignorantia ē penitius. Sc̄do modo d̄r agere ignorans/sed nō p̄ ignorantia. Vñ nec absēti ignorantia penitet. Et hec clare patēt. ij. Eth. De ignorantia cōcomitant se habente dicendū q̄ non excusat pētin nec alle viat nec tñ agrauat. Lui⁹ ratio ē/q̄ om̄is circūstantia excusans vel alleuians vel ag grauans est ɔditio oper̄z ipm̄ iūformās:

b 3

Feria. II. post. II. dñicam

¶ non solū conditio operatio concomitās. sicut actus fidei informis est bonus. quia informitas fidei nō est conditio fidē infor mans: sed cōcomitans rōne credent̄ q̄ ca ret gr̄a. Sed ignorantia q̄ solū concomit̄ ter se habet ad actū nō est conditio oper̄ sed operantis. igit̄ z̄. Ignorantia aut̄ ca salis: aut̄ eoz que nec teneper̄ scire: aut̄ non possum⁹ q̄ dī inuincibilis: aut̄ est eo rum q̄ possum⁹ scire z̄ tēsemur q̄ dī vinci bilis. Primo sīo excusat si sit inuincibilis m̄ se: z̄ sī suā causa. q̄d dico ppter ebriuz ex ebrietate peccantē cui⁹ ignorantia ē in uincibilis sīm se q̄r tunc iudicare nō p̄t q̄d agendū vel nō: tū nō est inuincibilis sīm su am causā. q̄ p̄tuit se nō ebriare z̄ ita non ignorare. t̄o nō est excusatus. De igno rantia aut̄ vincibili dicem⁹ in sequenti ser monē. Iesu aut̄ Ambrosh super̄ alle gatūm sīm Bonācē. nō dī rōne maioris culpe: sed rōne insanabilit̄ magis pericu loſe/q̄ cū nō haber̄ q̄s scient̄ q̄ de morbo nō querit medicinā. Et h̄ est q̄d dīc. Au gustin⁹ lib. 2. Insanabilit̄ peccabā quo me peccare nō arbitrabar. Pro fundame to. Dagna petōris abusio q̄ excusationez q̄rit in petis. De q̄ juvenalis. H̄en gen⁹ huīmanū q̄d recto gaudent z̄ vmbra. s. excusationis. Et Seneca de remedis fortūz top. Tolle excusationes nemo peccat in uitio. Vez est tñ q̄ tñm in petō nō pos sit cē excusatio a toto: p̄t esse excusatio a tanto. Ideo querif: An possit esse aliqua excusatio per ignorantia. Dicr̄. vt s. Et qua satis sequit̄ q̄ si petōr ex sua negligētia sit ignorans nō erit excusatus: z̄ multo minus si ap̄pria voluntate nolit ea considerare q̄ h̄nt consideranda. De talib⁹ Eph. iiij. Alienati sunt a vero deo ppter ignorantia q̄lti eis z̄ ppter cecitate cordis eoz. Au dite petōres somnolēti q̄ nibil cogitat̄ ni si ad voluptatēiam lubrici auari z̄. Her et si nūc negligitis considerare turpitudinez petōr yelitis nolitis in diuino iudicio cōfusibiliter eam videbitis. q̄r vt dicit Am brosius lib. de officijs. Unusq̄ reus redargut̄s erit in seipo. Figura 1. Esdrē ix. dicebat esdras. Dñe de⁹ p̄fundor z̄ eru besco leuare faciem meā ad te qm̄ iniq̄ta res m̄tuplicatae sunt z̄ sī iniquitatib⁹ m̄ris et adicti sum⁹ in gladiū z̄ captivitatem

z̄ in rapinā z̄ in p̄fusionē. Vere tradit̄ pec cator in gladiū q̄n ḡ divinū iudiciū mitti tur in h̄fernū in captivitatē durissimā p̄s. Erubescat imp̄z z̄ deducant̄ i h̄fernū.

PRo scđo. Supra de duob⁹ p̄mis z̄. H̄ic de tertio dicendū est q̄d est my sterium p̄angelice instructiōis q̄ triplex ē.

Prima est delectio. z̄ isolationis. Scđa est inuolabilis p̄firmationis.

Tertia est purilis exhortationis.

Prima igit̄ ēz̄. Unū in euāgeliō. His at fieri incipientib⁹ resp̄l. z̄ le. ca. v. qm̄ ap. re. v. Greg. Et p̄missa z̄ reprobos dicta sunt mox ad isolationē electoꝝ verba vertunt Nam subdis. His aut̄ fieri incipientib⁹ re spiciteyoꝝ electi p̄ fidē z̄ diligenter atten dite: z̄ lenate p̄ spem cap. ve. i. mentes ves trast̄ a terrenū ad celestia expectatiōe gau diosa erige z̄ cordav̄a exhilarate. Et se quis rō/qm̄ appro. re. ve. plena. s. quā expe cratis q̄ erit in gloriatione anime z̄ corporis: z̄ liberatione ab om̄ni corruptione z̄ miseria Ro. viiij. Ipa creatura liberabit a misera būtute corruptionis in libertate glorie filiāꝝ dei. Nam licet sufficienter iā solutū sic p̄cūm hūane redemptiōis p̄ ch̄m: plen̄ tñ hūius redēptionis effect̄ erit in die iudiciū in glorificatione anime z̄ corporis. Et p̄ maiorī certitudine veritatis ponit simili studiū di. Tidete sicutneam z̄ oēs arbo. cū. p. iā et se fru. sc̄atis q̄r iam p̄pe est estas. ita. et vos sī videritis hec fieri sc̄itote q̄r p̄ p̄est regnū dei. Scđa est instructio iu volabilis p̄firmationis Dat. xxiiij. Amē dico vobis: q̄r nō p̄teribit generatio hec. s. spūialis filioꝝ dei donec oīa fiant. Celum z̄ terra transibit. s. a dispositione acciden tali in q̄ nūc sunt: q̄r cessabit motus celit̄ magis luminosuz fier. verba aut̄ mea non transibunt. Et idem br̄ Lu. xxij. Grego. Omnia p̄dicta sub magna certitudine cōfirmant̄: cum dī. At en dico vobis: q̄r nō p̄teribit z̄. Tertia est instructio peruti lis exhortationis q̄ est triplex. Prima est

ligende abusione. Cum em̄ sit futuꝝ ter ribile dei iudiciū. io cum oī solicitudine fu giende sunt oēs carnis z̄ mundi hūi abus iones: oēs q̄ petōr occasioꝝes. Jo post predicta dicit dñs Lu. xxij. Attendite vob ne forte graueſt corda x̄ia a crapula. z̄ ebri etatez curis hūi yite ne superuentat iyoſ

repentina dies illa. Tunc laqueus eis su-
perueniet in oīs q̄ sedent sup facie oīs ter-
re. Secda est exhortatio frequentā de oīo/
nis Lu. xxij. Vigilate itaq; q̄ tge orantes
vt digni habeamini effugere ora q̄ futura
sunt et stare an filiū boīs. Tertia ē exhor-
tatio accelerande p̄parationis. H. xxiiij.
Vigilate itaq; q̄ s̄cīs q̄ hora domin⁹
vesteryn. sit. illud aut̄ sc̄i. q̄ si sc̄i. paterfa.
q̄ ho. fur ve. vi. vtic̄z z nō si. p̄. do. su. Jo.
q̄ et vos estote para. q̄ qua ho. nō pu. si.
ho. venturus est. O sareū pectus. O cor
insensibile peccatricis amie q̄ talia audien-
do nō compungif nō reuertif ad dñm. O
insensati q̄ post malā vitā putatis bñ mo/
ri et corā iudice comparere securi. Notate
exemplū d̄ eremita centū annoꝝ quē mer-
catoz p̄ silvā transīes interrogavit. Quid
hic facis? Lui eremita. Discō mori. Et
mercator. Que necessitas ait cū sis senex
nā velis nolis oportet te cito mori. Et ere-
mita; hoc est qd̄ timeo: q̄ sc̄io me cito mo-
rituri: et n̄ nescio mori. Dicit ḡ mercator.
Quid est sc̄ire mori? R̄ndit cremita. Lō/
scientiā purgare diligenter et cauere prudē-
ter: et bona opa facere. O q̄ fatui q̄ dispe-
runt hoc facere. Et vnde hoc q̄ non cogi-
tant terrible dei iudiciū. De q̄ Chrysost.
Terrible est illud iudicū et ineuitabilis ē
pena et intolerabile est tormentū. Si aut̄
vis euadere decerne d̄ tēpso: et a tēpso nō
pas expere. Audi Pauli dī. q̄ si nos iner-
ipos dijudicaremus nō v̄tig iudicaremur
si hoc feceris viam preuenies et ad. coronā
deuenies.

Pro tertio audistis r̄c. Nolite ḡ dif-
ferre. Iura dicunt. Precaudū ē fu-
tutis periculis. xxiiij. dis. In nomine circa
principiū. Et premittere debet q̄s q̄ con-
tingere pot. s̄t. Locati. c. Si q̄s domū. h.
j. Audi. Si preuideres te in p̄petuos car-
ceres detrudendū n̄ diligenter p̄uideres
Lredo q̄ nō multū dormires donec recō-
ciliatus es̄s principiū reconciliatiōis me-
dia posses inuenire. Exponerē. Notando
tandex illud Eccl. v. Ne tardes queri ad
dñm r̄c. Non ḡ amplius differat; vt de
pa. et so. det vol̄s id sp̄m sapere r̄c. s̄cīa p̄
cipio exposui.

Feria. iii. post. ii. vñlca aduent⁹.

Hora est iam

Hora est inuicē sic et chri-
stus suscepit vos in honorem
dei. Ro. xv. Hora est igit̄ ut a somno sur-
gamus ut hanc exhortationē impleamus
Suscipite inuicē r̄c. Per fratrem vñ
delicet charitatem inuicē subueniendo si-
cuit et christus suscepit vos in curam: noſ
stram humanitatē sumendo. Membra ei
debent cōformari capiti. Ibi nota q̄ sicut
dicit Bern. super Lan. bñoc. xx. Dulcic
nos dominus dulciter: sapienter: et fortis.
Dulce nempe dixerim q̄ carnem indue-
rit. sapienter q̄ culpam cauit. forte q̄ mor-
tem sustinuit. Amicus dulcis consiliari⁹
prudens adiutor fortis. Sic ḡ eum et nos
diligamus inuicem r̄c. **Hora est iam**
nos r̄c.

Pro primo articu. An ignorantiā in
cibis semper aggrauet somnū peccati
Q. sic. Dānum additū malo semper ag-
grauat et auget illud. Lōtra. Talis igno-
rantia aliquando diminuit voluntarum.
Respondet Durandus in. q. distin. xxij.
Ignorantia vincibilis. Aut est in vñuer-
sali et dicitur ignorantia iuris. Aut est in
particulari que vocat facti. Prima est di-
recte affectata ut homo liberius peccet: et
hec aggrauat. Aut non directe affectata:
sed ex quadam negligentiā. Et hec z̄ non
excusat a tōto: alleuiat tñ. Ignorantia aut̄
particularis siue facti. Aut ē adhibita de-
bita diligentia et dādo operā rei licite. Et
hec omnino excusat sicut fuit de iacob cog-
nocendo lī. q̄a credebat esse rachel in
qua p̄senserat. Aut est nō adhibita debita
diligentia vel nō dādo opam rei licite. Et
hec nō oīo excusat. Pius tñ vel min⁹ al-
leuiat si nō fuerit directe affectata. Horū
omniū talis est r̄o. Nā sicut se habet igno-
rantia ad causandū vel nō causandū volū-
tarium ad augendū vel minuendū: sic se
habet ad excusandū peccatū vel nō excus-
sandū: aggrauandum vel alleuandum.
Eo enim ipso aliquid imputatur qd̄ mer-
tum vel culpam quia est voluntarium. et
quantum est voluntarium tantum est im-
putandū. Sed ignorantia se h̄z ad causan-
dū voluntariū vel nō causandū ad augēdū